

Kázanie brata Franka nedeľa, 2. februára 2014

„A tak tí, ktorí sa rozprchli, prešli každý svojou stranou a zvestovali Slovo. A Filip sišiel do mesta Samárie a kázal im Krista. A zástupy jednomyselne pozorovali na to, čo hovoril Filip, čujúc a vidiac divy, ktoré činil. Lebo z mnohých, ktorí mali nečistých duchov, vychádzali duchovia a kričali veľikým hlasom, aj mnohí porazení a chromí boli uzdravení. A povstala veľiká radosť v tom meste.“ (Skutky 8:4, br. Borg)

Smieme Pánu skutočne plne dôverovať, a ako sme čítali – tam, kde bolo Slovo zvestované, tam ho Pán potvrdzoval – tak to stojí v posledných veršoch ev. Marka:

„...Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval Slovo tým, že ho sprevádzali divy.“

Dobre sa zamyslime nad tým, čo sa dialo skrze službu brata Branhama v našom čase. Muž Boží povedal: „To, čo Boh konal skrze službu zvestovateľa, bude konať skrze Cirkev, ktorá zvest' prijala a uverila.“ Potom to viac nie je systém jedného muža, potom je do toho zahrnuté celé telo a sú zjavované rôzne služby a dary.

Sme jednoducho zo srdca vďační. Ak Boh chce, budeme mať prvý aprílový víkend štyridsiate výročie. Bude to 40 rokov, odkedy sme túto budovu posvätili Pánovi a vedome postavili Jemu do služby. Sú tu niektorí, ktorí to osobne prežili. Spomínam jednoducho na rôzne obdobia, v ktorých bol Boh veľmi milostivý a skutočne všetko od počiatku viedol. Môžeme skutočne povedať, že dielo Božie je zverené Jemu a On sa o všetko stará a nikdy sa neomešká.

Včera som stručne zmienil, koľko leteckých míľ sme za posledných 20 rokov nalietať, a keď potom do toho zahrnieme celé obdobie 50-tich rokov, koľko leteckých míľ to potom je? A k tomu ešte všetky cesty po rôznych krajinách vlakom, autobusom, taxíkmi a peši. Môžem skutočne s dobrým svedomím povedať, že som nielen polovicu, ale celý život Pánu posvätil a od roku 1952 roku som kázal Slovo a od roku 1962 zvestoval posolstvo.

Ako som spomenul, misijné centrum tu máme 40 rokov. A ak myslím na začiatky... tu sedí brat Alfred Borg, ktorý so svojou drahou ženou, našou sestrou Anitou Borg, sedeli tu v dolných miestnostiach a vo veľmi primitívnych podmienkach, s tými zariadeniami, ktoré boli vtedy k dispozícii, tlačili prvé obežníky a konali všetko, čo bolo potrebné. A ak dnes myslíme na to, ako Boh všetko nádherne viedol, so všetkými jazykmi, myslíme na všetkých prekladateľov v kabínkach, myslíme na všetkých bratov a sestry, ktorí sú účastní pri rozdávaní Božej zvesti v rôznych jazykoch...

Aj to som včera večer zmienil – náš brat z Iránu podal správu o tom, čo sa tam deje – kde je? Povstaň – Boh ti požehnaj v našom strede. Budúci týždeň letí do Turecka a my mu dávame srdečné pozdravy všetkým do Turecka a Iránu. Náš Boh je verný Boh a volá skutočne zo všetkých národov a jazykov. Nášmu bratovi ešte robí ťažkosti angličtina a nemčina. Perzsky hovorí veľmi dobre. Medzinárodne sa to stalo jednoducho nevyhnutné poznať dobre jazyky, ktoré sú celosvetovo známe, aby mohlo byť podávané ďalej to, čo nám Pán zveril.

Dnes máme znova mnoho pozdravov... My na tomto mieste si nevieme celkom predstaviť, čo pre ľudí znamená, že môžu počuť Slovo Božie naživo.

Chcel by som dnes požiadať brata Kukačku, aby sa s nami modlil, predtým ako prejdeme k preberaniu Slova. Dovoľte mi prečítať, čo Ján Hus veľkými písmenami napísal ako svoje posledné Slová. Ján Hus, predtým ako pominul v plameňoch v Kostnici, napísal:

„Hľadaj pravdu, počuj pravdu, uč sa pravdu, miluj pravdu, hovor pravdu, drž pravdu, bráň pravdu až do smrti!“

Povstaňme.

(Brat Kukačka) Nebeský Otče, sme Ti vďační, že môžeme prichádzať na tieto miesta, kde Ty zhromažďuješ Svoj ľud, aby si ho požehnal skrze Slovo pravdy a víťazstva, skrze Slovo, ktoré dávaš Svojmu služobníkovi. Sme Ti vďační, že si tohto muža našiel a požehnal, aby bolo Tvoje Slovo zvestované do všetkých končín zeme, Pane, aby bol Tvoj ľud zhromažďovaný a zjednocovaný skrze Tvoje Slovo a Tvojho Svätého Ducha a Ty si bol chválený a velebený na každom mieste. Pretože Ty, Pane Ježišu Kriste, Ty jediný si hoden vziať česť, chválu, slávu a klaňanie. Sme Ti vďační, že smieme sedieť pri Tvojich nohách, počúvať Tvoj hlas a milovať každé Tvoje Slovo v našich srdciach a v našich životoch, Pane. A že nám dávaš do našich srdc túžbu byť premenení a pripravení na deň Tvojho príchodu. Vidíme vážnosť doby a ďakujeme Ti, ó Pane, že si nás volal a našiel, Pane, a že nás zjednocuješ skrze Svoje Slovo a Svojho Ducha Svätého. Ó, Tebe buď česť, chvála a klaňanie, pretože Ty jediný si hoden. Ďakujeme Ti za všetko, čo prichádza od trónu Tvojej milosti a prosíme Ťa – požehnaj Svojho služobníka a Svoje Slovo v našich srdciach a našich životoch a zjednocuj Svoju Cirkev skrze Svoje Slovo a Svojho Ducha Svätého, Pane, v láske, v našom Pánovi Ježišovi Kristovi. Ó, buď požehnané Tvoje meno, príď Tvoje kráľovstvo, buď Tvoja vôľa, ako v nebi tak i na zemi s nami všetkými. O to Ťa prosíme v Ježišovom drahom mene. Amen.

Môžete sa posadiť.

Zopakujme ešte raz tieto pramocné slová:

„Hľadaj pravdu, počuj pravdu, uč sa pravdu, miluj pravdu, hovor pravdu,

drž pravdu, bráň pravdu až do smrti!“

Chválený a velebený buď náš Pán, ktorý povedal: „*Poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.*“ Skutočne žijeme v čase, keď bludy triumfujú v celom svete a pravda sa stala veľmi zriedkavou a nachádza sa len medzi pravými veriacimi. Ak myslíme na všetko, čo sa deje, čo môžeme povedať? Môžeme len opakovať to, čo povedal náš Pán:

„A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ (ev. Lukáša 21:28)

V stručnosti sme zmienili, že zjednotenie veľkých organizovaných cirkví sa stalo témou číslo jedna. Aj u nás, v krajine reformácie. Tu v tomto nadpise protestanti hovoria: „Tieto slová pápeža sú evanjelické.“ Ak čítame všetky nadpisy – vyhlásenia z Berlína: „Mali by sme byť jedno, ale ešte nie sme.“ A potom príde výzva: „Ekuménia teraz! Kedy, ak nie teraz?“ Vidíme, že rana mečom, ktorá vznikla skrze reformáciu, je uzdravená. Slovo Božie je meč Ducha. A v Zjavení stojí, že rana mečom bude uzdravená a že všetko bude znovu zhromaždené pod babylonským plášťom. Ešte niekoľko riadkov z posledného vyhlásenia terajšieho pápeža. Všetci si to môžete nájsť na internete: „Tretí vatikánsky koncil dnes začal oznámením pápeža Františka. Katolicizmus je teraz moderné a rozumné náboženstvo.“ Človek vôbec nemôže ďalej čítať. Píšu: „Pravda nie je absolútna ani vytesaná do kameňa.“ Pre nás je pravda absolútna! A nestojí len v Biblii, ale je vpísaná do našich srdc. Ďalšia veta z pápežovho vyhlásenia: „Rovnako ako pri tej bájke o Adamovi a Eve, vidíme aj peklo ako literárne vyjadrenie.“ To si musíme predstaviť: Adam a Eva majú byť bájkou – to bola predsa tá najsmutnejšia realita, že človek padol do hriechu, oddelený od Boha, bol vydaný smrti – to nie je žiadna bájka, to bola a je realita. Práve tak je vykúpenie Božou realitou. Pán, ktorý stvoril ľudí tak, že mohli padnúť, vedel, že učinia prevrátené rozhodnutie, a preto On sám prišiel do tela a dokonil vykúpenie, a preto stojí napísané 1. Korintňanom 15:

„...ako v Adamovi všetci zomierajú, zrovna tak i v Kristovi všetci budú oživení.“

Ďalej v tomto pápežovom vyhlásení stojí: „Naša cirkev je dosť veľká pre všetkých. Heterosexuálov, homosexuálov, pro-life, pro-choice, pre všetkých – konzervatívco, liberálov a komunisti sú tiež srdečne vítaní a pripojili sa k nám.“ Áno. Tak to je. Všetci počúvajú na toto náboženské volanie. Všetci musia byť do tohto politického a náboženského zjednotenia včlenení, ale predtým, ako to bude úplne dokonané, musí z milosti nastať vyvolanie von:

„Vy, môj ľud, vyjdite von, oddel'te sa, hovorí Pán: a nedotýkajte sa nečistého a tak vás prijmem a budete mi za synov a dcéry.“ (2. Korintňanom 6:17, nem. preklad)

V tomto svete sa deje mnoho vecí – tu je veľký nadpis: „Globálna sexuálna

revolúcia.“ Teraz má byť v školách dokonca zavedené vyučovanie o homosexualite – to si raz musíme predstaviť. Dokonca manželstvo má byť zrušené – každý sa má môcť sám rozhodnúť, v akej forme by chcel žiť. Ale manželstvo zaviedol Boh. Boh zaviedol rodinu. A pri tom myslíme na to, keď ešte bol starý otec, stará mama, otec a mama – všetci boli ako jedna rodina pod jednou strechou. Ale čo sa stalo po 1. a 2. svetovej vojne? Odpadnutie je také veľké a také citelné, a preto vždy znova zo srdca ďakujeme za to, že nás Boh zachoval v tomto čase zmätku, pretože toľko bludu a toľko lží, ako je na zemi teraz, nebolo ešte nikdy.

Ak v tlači čítame ostatné články o tom, ako spolu obaja pápeži hovoria a ako sa naša spolková kancelárka skutočne nového pápeža spýtala: „Ako sa cítite potom, čo ste prijali neomylnosť?“ Prijal neomylnosť? Je len jeden večný a neomylný – Boh. Ale ľudia, ľudia... Tu bozkáva pápež kosti Petra, má to byť 9 alebo 8 kostí – všetko len povery. S Bohom to nemá nič spoločné! Ale na celé ľudstvo to robí taký dojem... a my potom počujeme Slovo hodiny a sme jednoducho vďační, že na zemi existujú ľudia, ktorí nie sú vtiahnutí do tohto bludu, ale sú vyvolaní von. A to je tá neopísateľná milosť nášho Boha, ktorú sme smeli skutočne osobne z milosti prežiť.

V súvislosti so včerajším večerom mi na srdci leží ešte niekoľko biblických miest.

Začneme so Zjavením 18, kde stojí, že sa Nevesta pripravila. Nesledujeme len to, čo sa deje v Izraeli, aj keď je to veľmi dôležité. John Kerry (minister zahraničia USA) povedal, že do decembra musia byť ukončené vyjednávania s Palestínčanmi a so všetkými, ktorí k tomu patria. Potom vieme, čo sa stane na záver ako korunovanie – zmluva Vatikánu so všetkými, ktorú už svoju zmluvu uzavreli. Ale tomu sa bližšie nebudeme venovať.

Jedná sa skutočne o Cirkev, o Nevestu Baránka v tomto čase. Tu, v Zjavení 19 stojí od verša 7 (nem. preklad):

„Radujme sa a plesajme a vzdajme Jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova a Jeho Nevesta sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom je spravodlivosť svätých. A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolani k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“ Všetky Slová Božie sú pravdivé!

Len Boh je pravdivý a každý človek je luhár. Kto nehovorí to, čo Boh skutočne povedal, a to, čo stojí v Slove, ten ešte stále luhá. Len ten, kto pravdu poznal, bol pravdou preniknutý a bol určený k tomu, pravdu veriť, ten bude pravdou preniknutý a nikdy neučiní kompromisy a nebude veriť v legendy. Nie, naša viera bude vo všetkých bodoch tak, ako hovorí Písmo. Prejdime ešte k niektorým miestam Písma.

Ev. Matúša 24 je kapitola, v ktorej je povedané všetko, čo sa týka konečného času

a toho, čo sa bude diať a čo sa teraz deje. Tu skutočne máme, ako sme už často zmienili, verš 14: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ Už predtým náš Pán povedal vo verši 4: „*Ježiš odpovedal a riekol im: Hľad'te, aby vás niekto nezvedol!*“ Zvedenie je zľava i sprava zabalené do toľkých biblických miest, že skutočne len tí, ktorí sú znovuzrodení zo Slova pravdy skrze Ducha Božieho k živej nádeji, tento blud prehliadnu a budú posvätení v pravde. Vo verši 24 máme mimoriadne napomenutie: „*Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky, takže by zvedli v blud, keby bolo možné, aj vyvolených.*“ Potom prichádza pramocný výrok nášho Pána: „*Hľa, predpovedal som vám to!*“ Ak to je takto ďaleko, tak to smieme poznať. My v divy a znamenia veríme, ale za divmi a znameniami nebežíme. Pre nás je Slovo Božie Alfou a Omegou a veríme, že Boh potom Svoje Slovo potvrdí.

Bez odsudzovania: Ako je to so všetkými tými televíznymi evanjelistami a so všetkými charizmatickými osobnosťami? Ak by som s bratom Menhertom nebol v najmenej štyroch takých zhromaždeniach, či v Južnej Amerike alebo v Taipei, alebo kdekol'vek inde – všetci preukazujú moc a všetci hovoria o divoch a znameniach a všetci sú vo vlastných bludných učeniach, v učeniach trojjedinosti, v bludnom učení trojjediného krstu – v zásade zostali vo všetkých bludných učeniach a myslia si, že sú veľkí proroci a veľkí muži Boží. A pretože veriaci nemajú schopnosť rozlišovania, veria, že Boh potvrdzuje Slovo. Ale Boh nepotvrdzuje Slovo kvôli falošným prorokom. Boh potvrdzuje Slovo v jednotlivcoch, ktorí veria, bez ohľadu na to, kto ho zvestuje. Ale falošní proroci sa chvália tým, že Boh potvrdil ich. Boh potvrdzuje len Svoje Slovo a nikdy nie nejakého človeka. Len Jeho Slovo, ako sme to povedali z ev. Marka 16, posledné verše a potom aj v Skutkoch apoštolov. Boh nepotvrdil Petra, Boh potvrdil Slovo – vždy potvrdzoval Slovo a všetci, ktorí verili Božím zaslúbeniam, Boha prežili.

Keď brat Borg čítal Slovo, vošla do môjho srdca túžba: Ó, Bože, nech je to tak dnes v našom strede a všade, kde budú Slovo počuť. Keď sme spievali „*Taký, aký som, tak to musí byť – ja idem, ja idem...*“, tak prichádzame a potom presne vieme, že všetci, ktorí k Pánu prišli, sa nikdy nevrátili späť takí, akí prišli. Chorí boli uzdravení, posadnutí boli oslobodení – nikto, kto k Pánu prišiel, sa nevrátil taký, aký prišiel. Nie, Božie Slovo bolo potvrdzované, poviazaní boli oslobodení, chorí boli uzdravení, áno, malomocní boli očistení. Želám si od Boha, žeby dnes bolo na tomto mieste takéto zhromaždenie a žeby na tom mali všetci účasť. Veríme tak, ako hovorí Písmo, máme prístup a nárok na potvrdenie Slova Božieho. Dnes budeme spoločne Boha prosiť, žeby naše vnútro... žeby začal v duši a žeby Boh z milosti mohol Svoje Slovo skutočne potvrdiť tak, aby v tom bolo všetko zahrnuté.

Vo verši 27 v ev. Matúša 24 máme ďalšie Slová nášho Pána: „*Lebo ako vychádza*

blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.“ Potom vieme celkom presne, že On nezostupuje v etapách počas 40 rokov, ale že Jeho príchodu predíde zvesť, avšak Jeho príchod bude ako blesk od východu až na západ. Ďakujeme Bohu aj za to, že sme výrokom brata Branhama neporozumeli zle. A prečo nie? Pretože rešpektujeme Božie Slovo a veríme tomu, čo Sväté Písmo hovorí.

Vo verši 42: *„Teda bdejte, lebo neviete, v ktorú hodinu a v ktorý deň príde váš Pán.“* A potom vo verši 45: *„Ktože je tedy tým verným sluhom a opatrným, ktorého ustanovil jeho Pán nad svojou čeladou, aby im dával pokrm na čas?“* A potom máme úvod k tomu, čo musí predchádzať kapitole 25. Prečo bolo bratovi Branhamovi povedané: *„Necestuj do Zürichu na tých 5 dohodnutých zhromaždení, ale vráť sa späť do Jeffersonville a uskladni pokrm!“*? Áno, a potom Pán prikázal nielen ísť od mesta k mestu a zvestovať Slovo, ale aj rozdeľovať uskladnený pokrm a oznámiť ľudu, že žijeme v naplnení biblického proroctva a že všetci, ktorí majú uši, aby počuli, budú počuť, čo chce Duch Cirkvi povedať. Hneď potom prichádza kapitola 25: *„Vtedy...“* vtedy, keď sa bude diať všetko toto, čo sme čítali, keď sa to bude diať, vtedy *„...bude podobné nebeské kráľovstvo desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli ústrety ženíchovi.“* To je predsa náš čas. Tak iste, ako sme poznali čas a hodinu a Božiu zvesť, ktorá predíde návratu Krista, sme vyšli von zo všetkého zmiešania, očistení krvou Baránka a obmytí vodným kúpeľom Slova. Aj to je veľmi dôležité. Tak to stojí v liste Efežanom v kapitole 5 v spojení s tým, že Cirkev sa zjaví pred Pánom bez poškvرنy a vrásky. Prečo? **Ona nie je obmytá len v krvi Baránka – ona je očistená kúpeľom Slova a oslobodená od každého bludu. Tak, ako sme skrze krv Baránka oslobodení od každého hriechu a každého prestúpenia, od všetkého a prijali sme plné odpustenie a vykúpenie, tak sme skrze Slovo Božie... Čo znamená kúpeľ? Kúpeľ nie je len malá sprcha, ale vojsť dnu, dovnútra, vykúpať sa, ponoriť sa do toho, doslova sa v Slove pravdy obmyť, očistiť, aby sme sa pred Pánom zjavili ako neobžalovateľná Cirkev, ako Nevesta.**

Z presvedčenia smieme povedať, že Pán v našom čase koná to najmocnejšie dielo, aké sa kedy dialo. V čase apoštolov napísal Pavol toto... Skutky apoštolov 13... Tu hovorí muž Boží o tom, čo sa vtedy stalo, a potom sa obracia k tým, ktorí to neprijali, ktorí sa tomu posmievali, ktorí opovrhovali tým, čo Boh učinil vtedy, na počiatku novozákonnej Cirkvi, na počiatku Novej zmluvy. Skutky 13:41: *„Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo Ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.“* My neveríme, pretože nám o tom niekto rozprával. Veríme, pretože my sami sme došli k viere a máme účasť na tom, čo Boh teraz koná. Ľudia môžu mnoho rozprávať. My chceme rozprávať o tom, čo Boh z milosti koná práve teraz v strede Svojho ľudu a vo Svojom ľude. A tým skutočne všetci opovrhujú tak, ako bratom Branhamom opovrhovali všetci veľkí charizmatici.

Oni mu predhadzovali, že nehovorí správne o Božstve, že nesprávne krstí, namiesto toho, aby otvorili Bibliu a čítali, čo Sväté Písmo hovorí o Bohu, krste a o všetkých biblických témach. Opustili svoje stanovisko a myslia si: „Sme Bohom požehnaní a preto musíme byť v práve.“

A aby som bol úprimný, bratia a sestry, keď som prvýkrát brata Branhama počul hovoriť, že všetci, ktorí sú pokrstení v „mene Otca, Syna a Duchu Svätého,“ sú vlastne pokrstení do rímskokatolíckej cirkvi, tak som sa naľakal. Povedal som Pánovi: „Ty si ma pokrstil Duchom. Ja som to prežil a teraz počujem, že krst tak, ako som ho prežil v roku 1948 v baptistickej cirkvi v meste Zelle, neplatí?“ A znovu som Pánu povedal: „Ty si ma predsa pokrstil Duchom, Ty si ma predsa prijal.“ Vypočul som si to kázanie ešte raz a šupiny mi padli z očí. A vedel som, že moja najbližšia cesta povedie k vode. Brat Alfred Borg, Helmut Frank a brat Schmidt si to môžu pamätať. Boh potvrdí len Svoje Slovo.

Všetci vyvolení vo všetkých denomináciách a slobodných zboroch, všetci Bohom predurčení, vyjdú von. Prijmú nápravu, zbavia sa pút, budú vytrhnutí spod zlorečenia a budú postavaní pod a do požehnania Božieho. Jednoducho nádherné, že všetci, ktorí sú z Boha, budú počuť hlas Boží a že Pán ku nám hovorí skrze Svoje Slovo, a tak vidíme, ako to aj tu Pavol povedal: „*Vidzte, vy pohŕdači, divte sa a zmiznite, lebo Ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuveríte, keby vám niekto rozprával o ňom.*“

Zdôraznime to ešte raz: Nie „nie niekto rozprával“, ale „my to prežívame“! Z milosti smieme prežiť to, čo Boh z milosti koná.

Potom vo verši 44 stojí: „*Ale keď videli Židia zástupy, naplnení boli závistou a protirečili tomu, čo hovoril Pavel, protirečili a rúhali sa.*“ Tým, ktorí neverili, nezostávalo viac nič iné ako urážanie, ako vnútorný odpor a odmietnutie. A tí, ktorí verili a prijali to, tým to bolo Bohom zjavené. A presne tak je to aj dnes – jedni opovrhujú, urážajú, pohŕdajú, protirečia a druhí počúvajú, prijímajú a z celého srdca veria tomu, čo Boh zaslúbil a čo koná.

Toto slovo: „*Vidzte, vy pohŕdači...*“ nás vracia späť k 4. Mojžišovej, kde boli Židia z pokolenia Léviho – nie cudzinci, ale muži z pokolenia Lévi, ktorí boli tiež určení k službe, ale neboli povolani za prorokov ako Mojžiš. Mojžiš mal mimoriadne povolanie. Nielen službu v rámci cirkvi Izraelovej, ale priame poverenie ísť a priniesť zvesť: „*Nechaj Môj ľud ísť, aby mi slúžil!*“ Mojžiš mal zvesť vyvolania ľudu izraelského: „*Nechaj Môjho syna ísť!*“ Nechaj Môjho jednorodeného ísť!

Čo sme počuli my dnes? Prečo povedal anjel Pánov bratovi Branhamovi: „Tak, ako boli Mojžišovi dané dve znamenia, budú aj tebe dané dve znamenia...“ A ako som to tu už niekoľkokrát povedal – brat Branham mal svojou ľavou rukou vziať pravú ruku pacienta, otočiť ju tak, aby bol vidieť povrch ruky, a rakovina alebo tumor, ktorý táto

osoba mala, sa zjavil na jeho ruke. A anjel mu povedal: „Povedz pacientovi, aby nezatváral svoje oči, pretože v tom momente, keď nastane uzdravenie, zmizne rakovina alebo tumor; čokoľvek to je, z tvojej ruky.“ V rokoch 1946–1948 to bol ten hlavný dar, ktorý Boh potvrdil pred tisíckami a stovkami tisícov v najmenej šiestich štátoch Kanady a potom aj v USA. A potom k tomu prišiel druhý dar, že mu boli zjavované tajomstvá srdc, veci z ich životov a aké núdze alebo choroby majú. Najmenej 1 400 krát povedal brat Branham v modlitbe za chorých „Tak hovorí Pán“, pretože mu bolo vo videní ukázané, kto tá osoba je, čo táto osoba má, a vždy to stopercentne súhlasilo. Boh je pravdivý, Boh je neomylný a služba, ktorú z milosti daroval Svojmu služobníkovi, sa deje pod vedením Ducha Svätého v poverení Božom.

Bratia a sestry, sme jednoducho vďační, že v našom čase smieme veriť tak, ako hovorí Písmo. Veriť nielen tomu, čo sa stalo v čase brata Branhama – toho existuje mnoho. Mnohí hovoria o prorokovi, o tom, čo Boh vykonal, a pritom zostávajú v minulosti a nemajú žiadny prístup k tomu, čo Boh koná po odchode brata Branhama. Zaplietli sa do istých učení – prepadli učeniam, ktoré sú však všetky úplne neisté, pretože nie sú v Biblii. Hovoria o prorokovi, ale Bibliu vôbec neotvárajú. Čo Boh povedal vo Svojom Slove ich vôbec nezaujíma. **S nami je to presne naopak, nás zaujíma to, čo Boh povedal vo Svojom Slove. Tomu veríme a potom oboje skutočne dokonale súhlasí. Zvesť, ktorú nám Boh poslal – nie je mimo Svätého Písma, ale vo vnútri Svätého Písma. Božie Slovo zjavené skrze Svätého Ducha a oznámené Cirkvi.**

Náš Pán dal v ev. Lukáša 10:16 tento odkaz:

„Kto vás počúva, Mňa počúva, a kto vami pohŕda, Mnou pohŕda; a kto Mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal.“

Božie poslanie je jednoducho tak priame, tak mocné – pretože sa deje v priamom Božom poverení. Ako už bolo povedané: „Mojžišu, Mojžišu!“ – Bohom povolaný muž – „Vyzuj svoju obuv so svojich nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem.“ „Čas sa naplnil, prišiel som a posielam ťa, z dôvodu zaslúbenia, ktoré bolo dané Abrahámovi. Čas pominul, posielam ťa, aby si vyvedol ľud.“ Naplnilo sa zaslúbenie: „Po 400 rokoch tvoj ľud vyvediem zo zajatia.“ Bolo to naplnenie toho, čo Boh zaslúbil. To musíme v každom zhromaždení nanovo zdôrazniť – Boh všetky veci koná podľa Svojho Slova a v Božom Slove, ktoré nám bolo zjavené skrze Svätého Ducha, máme duchovnú orientáciu.

Náš Pán hovorí v ev. Jána 13:20 skutočne v plnej vážnosti o povolání a poslaní:

„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma...“

Mужи Boží sú nosiči Slova Božieho. Nemajú žiadnu vlastnú zvesť, žiadne

vlastné učenie. Majú učenie Krista, učenie apoštolov, prapôvodné zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána.

A kto to chce vedieť presne, môže čítať v Izaiášovi 6. Tu máme povolanie muža Božieho. Izaiáš kapitola 6. Predtým, ako to čítame, dovoľte mi vysloviť túto poznámku: Božie povolanie je vždy spojené s tým, čo má Boh v úmysle vo Svojom pláne spásy. V Izaiášovi 6 čítame vo verši 8:

„Potom som počul hlas Pánov, ktorý hovoril: Koho pošlem, a kto nám pôjde? Vtedy som povedal: Hľa, tu som, pošli ma.“

Muž Boží videl trón, videl sediaceho na tróne obklopeného nebeskými zástupmi, ku ktorým hovoril. Boh nikdy nehovoril Sám ku Sebe a nikdy k inej (Božej) osobe. Vždy hovoril k tým, ktorý boli okolo Neho, k celému zástupu cherubínov a serafínov. A potom zaznie povolanie:

„Potom som počul hlas Pánov, ktorý hovoril: Koho pošlem, a kto nám pôjde? Vtedy som povedal: Hľa, tu som, pošli ma.“

V Jeremiášovi 1 máme poslanie Božieho muža. Jeremiáš bol Bohom povolaný a potvrdený Boží prorok. Jeremiáš 1:7b:

„Ale ku komukoľvek ťa pošlem, pôjdeš, a všetko, čokoľvek ti prikážem, budeš hovoriť.“

To je Božie poslanie, Božie povolanie. Na počiatku Božieho poslanca skutočne stojí Božie poverenie a oni (povolani muži Boží) skutočne celkom presne vedia, čo majú konať.

Vráťme sa k nádhernému miestu zo Zjavenia 1. Pramocné, všetko prenikajúce Slová nášho Pána. Muž Boží bol na ostrove Patmos pre Slovo Božie. Zjavenie 1:1:

„Zjavenie Ježiša Krista, ktoré mu dal Bôh, aby ukázal svojim sluhom, čo sa musí udiat naskore, a On pošlúc ho po Svojom anjelovi ukázal v znameniach svojmu sluhovi Jánovi...“

Potom mohlo byť o apoštolovi Jánovi povedané:

„...ktorý svedčil Slovo Božie a svedectvo Ježiša Krista a všetko, čo videl.“

Potom Slovo adresované nám všetkým:

„Blahoslavený, kto číta, a tí, ktorí čujú slová tohoto proroctva a ostríhajú to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko.“

Jednoducho pramocné. Pánu buď zo srdca prinesená vďaka. Zapečatená kniha bola predsa otvorená. Ona bola predsa otvorená. A ako rád myslím na to, že som bol s bratom Branhamom len pár týždňov pred otvorením siedmich pečatí. Že mňa, toho najbiednejšieho zo všetkých požiadal, aby som namiesto neho hovoril v Los Angeles. Že ma požiadal, aby som šiel za bratom Hotten v Portlande, v štáte Oregon, pretože veril v zvesť, a tiež za Henry Martinom v Edmontone. Prorok Boží dáva pokyny tomu najjednoduchšiemu človeku na zemi – čo chce, aby bolo vykonané. Skutočne

pramocné: „Musím sa zbalit', pretože mi Pán ukázal, že sa mám presťahovať do Arizony...“ On vo videní skutočne videl prastarý konský povoz a videl, ako na ňom bola naložená všetka batožina rodiny a videl svoju ženu sedieť na pravom sedadle. A zaznel hlas Pánov: „*Keď vezmú z tvojho pozemku plot a budú rozširovať ulicu, vtedy sa presťahuj do Arizony, pretože tam budem s tebou hovoriť!*“

Ja – ja som živý svedok. Ja som videl ten plot na trávniku, videl som buldozéry, ktoré chodili hore-dolu, keď bola rozširovaná ulica Ewing lane, na ktorej býval brat Branham. Boh mi skutočne od samého začiatku daroval milosť nielen počuť, ale osobne vlastnými očami vidieť a byť svedok toho, čo Boh Svojomu služobníkovi a prorokovi oznámil a zaslúbil, že sa bude diať.

Povedzme to v zhrnutí ešte raz. Kto z nás by Zjaveniu rozumel, ak by Boh neposlal Svojho proroka, aby nám povedal, čo znamená 1., 2., 3., 4. pečat'?

Čo sa týka iných vecí – a z toho som sa radoval – nemáme len ľudí, ktorí s nami pracujú na tomto mieste... V piatok bola u nás vytlačená a vydaná kniha o 22 kapitolách Zjavenia vo francúzštine. Kto by si v roku 1974 pomyslel, že budeme mať jedného dňa vydavateľstvo, tlačiareň, číslo ISBN, aby naše knihy mohli byť dostupné vo všetkých obchodoch? Kto by si pomyslel, že tu budú všetky stroje a možnosti? Hľadáme späť na 40 a 50 rokov, počas ktorých Boh krok za krokom pomáhal a skutočne o všetko sa z milosti postaral.

Ešte tieto nádherné miesta z proroka Malachiáša. To, čo tu Pán povedal, musíme vždy znova zdôrazňovať. Malachiáš, kapitola 3, nám všetkým dobre známe miesto (nem. preklad):

„Hľa, Ja Pán posielam Svojho anjela, aby upravil cestu pred Mojou tvárou. Príde náhle do Svojho chrámu Pán, ktorého vy hľadáte, a anjel zmluvy, po ktorom túžite...“

„Ja, Pán posielam Svojho anjela...“, Môjho posla predto Mnou... Ako často sme to už povedali? Muž Boží netrúbi na svoju vlastnú trúbu, nebudeje cestu pre seba. Pravý muž Boží prichádza so Slovom Božím a buduje cestu Pánu a ľudu. Ľud a Pán sú privedení k sebe. Skutočne sme získali účasť na tom, čo On koná.

Potom miesto z ev. Jána 1:6: *„Bol človek, poslaný od Boha, ktorému bolo meno Ján.“* Ako naplnenie zaslúbenia zo Starého zákona. Prosím, bratia a sestry, nezazlievajte mi to, musím to stále opakovať: Boh najprv dáva zaslúbenia, a keď príde čas, tak ich napĺňa. Ako to bolo vtedy, tak sa to stalo aj v našom čase. Pretože tak iste, ako Boh povedal: *„Hľa, Ja Pán posielam Svojho anjela...“*, tak iste povedal Boh v Starom zákone v posledných dvoch veršoch proroka Malachiáša:

„Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Pánov, veľký a strašný. A obráti srdce otcov na synov a srdce synov na ich otcov...“

Jednoducho zaslúbenie, ktoré Boh z milosti v našom čase naplnil. My to všetko

môžeme počuť a dosvedčiť, že sa to stalo pravdou. Nikto nám to nepotrebuje rozprávať, boli sme pri tom, keď sa to stalo. A aj to smiem ku cti Božej vždy znova z vďačného srdca dosvedčiť: Pramocná milosť, byť pri tom, prežiť to, keď sa služba Pána v našom čase zopakovala. Ako sa naplnili slová z ev. Lukáša 17:30: *„...dňa, ktorého sa zjaví Syn človeka.“* Keď sa bude diať to isté, ako sa dialo v službe nášho milovaného Pána a Spasiteľa.

Povedzme to v záverečnom zhrnutí: Boh v našom čase poslal Svojho proroka, aby pripravil cestu. Cestu späť k Bohu. A preto veríme, že existuje len jeden jediný Boh v nebesiach a na zemi od večnosti po večnosť, áno, ako je to v Žalme 90:2 (nem. preklad): *„... od večnosti po večnosť si ty silný Bôh!“* A my veríme, že tento jediný Boh sa ku našej spásy zjavil v jednorodenom Synovi. To nebola žiadna druhá osoba, bol to Boh zjavený v tele, ospravedlnený v Duchu. Preto ďakujeme Pánu za Zjavenie Ježiša Krista. Viete, že Božstvo je jednoducho hlavnou témou a my môžeme z presvedčenia spievať a povedať: *„Ty si mi zjavil!“* A keď náš Pán povedal: *„A nikto nezná, kto je Syn, iba Otec, a kto je Otec, iba Syn, a komu by to Syn chcel zjaviť.“* (ev. Lukáša 10:22) Je to zjavenie Ježiša Krista, nášho Pána.

Rovnako je to aj s krstom. Ešte raz o tom píšem v malej brožúre, aby sme jednoducho vedeli: Krstite ich do mena. Nie fráza, ale zjavenie, že sa Boh v tomto novozákonnom mene Jahšua – v našom jazyku Ježiš – zjavil. Emanuel – Boh s nami. Kto mňa vidí, vidí Otca. A v Synu sme privedení späť ako synovia a dcéry Božie. A aby to bolo zjavené, bol potrebný prorok. Nie „trojjedinosť“ tu a „len Ježiš“ (Jesus only) tam, ale tak, ako je napísané: Plné zjavenie Božie v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi. Až po slová v 1. Korintňanom 15:28: *„...keď mu bude všetko podrobené...“* totiž, *„Sed’ po Mojej pravici...“* (Židom 1:13) Nie ako druhá osoba. Nie. Ako Syn človeka. *„Sed’ po Mojej pravici, dokiaľ nepoložím Tvojich nepriateľov za podnož Tvojich nôh...“* Potom príde triumf pravých veriacich pri príchode Ježiša Krista, nášho Pána. A keď sa to všetko stane, potom bude Boh znovu všetko vo všetkom. V celom Starom zákone sme nepočuli žiadneho proroka povedať: *„Náš Otče, ktorý si v nebesiach“.* To nejde, to vôbec neexistuje. Tejto téme sa však nemôžeme podrobnejšie venovať. Za seba môžem skutočne povedať: v ňom žijeme, pre Neho pracujeme a v ňom sme. Pre mňa je zjavenie Božie to najcennejšie, to najväčšie, čo vôbec existuje.

Sme tak zavedení dovnútra a celý spásny plán nášho Boha vidíme tak, ako je a ako je teraz privádzaný k záveru.

Prosím, myslite na to – Boh dodržal Svoje Slovo – na konci času milosti, predtým ako príde strašný deň Pánov, poslal Svojho proroka, aby naše srdcia priviedol späť k Bohu, k viere tých, ktorí boli v poverení Božom poslaní, aby zvestovali Slovo. Sme povedať: Cirkev na konci bude tak, ako bola na počiatku: Jeden Pán, jedna viera, jeden krst, jeden Boh a Otec nad všetkým

a vo všetkom.

Spoločne budeme dnes ďakovať Pánu za účasť, ktorú nám daroval. Dnes sa budeme modliť aj za všetkých, ktorí k tomu prichádzajú po prvýkrát, aby Pán sňal zásteru z našich očí, aby sme skutočne mohli vidieť. Ako písal Pavol Korintňanom: „...zástera leží na ich srdci ... a len v Kristovi sa odstraňuje“ (2. Korintňanom 3:14) Ježiš Kristus je pravdivé zjavenie Božie v tele: „Kto Mňa videl, videl Otca...“ (ev. Jána 14:9). Nie trojica, nie trojičný krst, ale jeden Pán, jedna viera, jeden krst.

Ó, akí vďační sme Pánu, že smieme teraz žiť a byť skutočne privedení na najnovšie stanovisko v kráľovstve Božom v tomto čase. Nech prechádzajú všetci, ktorí pohrdajú nami a tým, čo Boh teraz koná, pokojne pomimo. Aj keď počujú o tom, čo Boh teraz koná.

Povedzme to ešte raz: Jedine, že sa to stane s nami osobne – počúvanie a rozprávanie ešte nikomu nepomohlo. Musíme osobne prežiť, že sme Duchom Božím vedení do každej pravdy a že sa napísané Slovo stane živým a zjaveným Slovom.

Jemu, všemohúcemu Bohu, ktorý nám po celom svete daroval tak pramocný podiel na tom, čo On teraz koná, Jemu buď česť.

Nebolo to moje ani tvoje rozhodnutie, bolo to Božie rozhodnutie pred založením sveta. A všetci, ktorí boli vyvolení pred založením sveta, budú teraz počuť Jeho hlas, nechajú sa napraviť, obmytí v krvi Baránka a v kúpeli Slova – zmyjú všetko to, čo v Slove Božom nestojí. Budú čistí, svätí a oblečení v žiarivom bielom rúchu, a tak budeme mať účasť na svadobnej hostine Baránka. Vy všetci ste pozvaní. Bez nás to nahor nepôjde. Nie. Spoločne pôjdeme hore. Halelujah. Chválené a velebené buď nádherné meno Pána.

Zaspievajme chórus *Taký, aký som.*

Taký, aký som, tak to musí byť.

Nie moja sila, ale Ty sám.

Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,

Ó, Baránku Boží, idem, idem.

Prosím brata Jean-Claude z Bruselu, aby prišli a zaspievali chórus Halelujah.

Halelujah, halelujah...

Halelujah, vďaka Ježišu...

Halelujah, očakávame Ťa...

Ježiš sa vráti...

Maranthata, marantha!

A všetok ľud povie Amen. Amen.

Nech sa to stane, ako sme to na začiatku čítali v ev. Marka 16:20:

„A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval Slovo tým, že ho sprevádzali divy. Amen.“

Povedzte Amen! Amen! Veríme, že On je ten istý? Veríme, že dnes potvrdí Svoje Slovo? Nielen že môže potvrdiť, ale že z milosti potvrdí! Budeme sa spoločne modliť a Pána vezmeme za Jeho Slovo. My, ktorí nerozprávame žiadne bájky, neprednášame nejaké výklady, my, ktorí zvestujeme Jeho Sväté Slovo, máme priamy nárok na potvrdenie Jeho Slova, ktoré bolo zvestované a ktorému veríme.

Verte teraz, verte z celého srdca. Nie preto, že sme to my ešte raz povedali, ale pretože to Pán na začiatku povedal! A to, čo On na začiatku povedal, to platí až do konca. Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a ten istý na veky!

Ešte raz slovo všetkým mladým, všetkým, ktorí k tom prichádzajú po prvýkrát, ktorí ešte nemajú žiadne osobné prežitie spásy, neprežili priame obrátenie, ešte celkom neopustili širokú cestu, ktorá vedie do zahynutia, možno ešte kulhajú na obe strany (1. Kráľovská 18:21): Toto má byť deň, ktorý Pán učinil pre vás, skutočne z milosti učinil pre nás všetkých. Aj pre všetkých tých, ktorí ešte nemajú plné porozumenie všetkého toho, čo Boh zaslúbil a čo On teraz koná, aby otvoril ich porozumenie pre Písma. Aby všetkým, ktorí Písmu veria, otvoril porozumenie, že brat Branham nebol poslaný, aby založil nové náboženstvo, ale aby nás zaviedol späť ku počiatku: Jeden Pán, jedna viera, jeden krst! Späť na počiatok, aby mohol byť záver rovnaký ako začiatok, pretože náš Pán je Alfa a Omega, ten Prvý i Posledný. Nevieť, či chcete prísť dopredu... niekedy to ľuďom pomôže, ak sa rozhodnú a pred ľuďmi vyznajú: Prichádzam k Pánovi a posväcujem svoj život Pánovi. Ak to tak je, dobre, ak nie, modlíme sa za vás všetkých tam, kde práve ste.

*Taký, aký som, tak to musí byť.
Nie moja sila, ale Ty sám.
Tvoja krv ma obmýva od hriechu do čista,
Ó, Baránku Boží, idem, idem.*

A ešte Jemu len ver

*Jemu len ver, Jemu len ver
Všetko je možné, len mu ty ver
Jemu len ver, Jemu len ver
Všetko je možné, len mu ty ver.
Ježiš je tu, Ježiš je tu
Všetko je možné, Ježiš je tu
Ježiš je tu, Ježiš je tu*

Všetko je možné, Ježíš je tu.

Milovaný Pane, my všetci prichádzame k Tebe. Veríme, že si prítomný. Jedna drahá sestra prišla dopredu. Jedna duša je cennejšia ako celý svet. Ďakujeme Ti za našu drahú sestru, Ty si ju prijal, Ty si jej vinu odpustil, uzdravil si ju, pretože v Tvojich ranách je oboje, záchrana i uzdravenie – v Tvojej drahej svätej krvi, ktorá bola preliata. Život, ktorý bol v krvi, je v Tvojom krvou vykúpenom zástupe. Tvoj večný Boží život smieme niest'. Ó, milovaný Pane, toto je deň, ktorý si Ty učinil, potvrď Svoje Slovo na všetkých. Ty poznáš všetky rôzne núdze, všetky prosby a modlitebné priania, všetkých chorých, všetkých, ktorí trpia núdzou.

Obzvlášť Ťa prosíme za brata a sestru Kupfler. Prosíme za všetkých bratov a sestry, ale obzvlášť za brata a sestru Kupfler. Buď s nimi, buď so všetkými, či sú v starobincoch alebo doma. Obzvlášť s tými, ktorí sa už nedokážu sami o seba postarať, ktorí musia byť opatrovaní. Milovaný Pane, ďakujeme Ti, že už skoro prídeš, a počítame s Tvojím príchodom v našom čase. Ďakujeme Ti za to, že si naše oči otvoril, že smieme vidieť naplnenie biblického proroctva na všetkých úrovniach. Ďakujem Ti za všetkých tých, ktorí prichádzajú, aby na tomto mieste počuli Tvoje Slovo, obzvlášť všetkých tých, ktorí hovoria inými jazykmi a majú s nami trpezlivosť. Želáme si, žeby sme mohli spievať vo všetkých jazykoch. Ďakujeme Ti za to, že v našich srdciach môžeme spoločne spievať a Tebe vzdávať česť. Tvoja Cirkev je medzinárodná. Ty si Abrahámovi povedal: „*V tebe požehnám všetky národy zeme...*“ Ty si nás vykúpil zo všetkých národov a jazykov a učinil si z nás kráľov a kňazov. Halelujah! Je to Božia skutočnosť a my Ti za to zo srdca ďakujeme. Milovaný Pane, nech sú i dnes dosiahnuté končiny zeme.

Požehnaj celý africký svetadiel, požehnaj severnú i južnú Ameriku, požehnaj celú Európu, východ i západ, požehnaj celú Áziu, požehnaj až po Austráliu a Nový Zéland. Požehnaj všade a nech je zjavené, že Ty si v našom strede, že Ty nielen hovoríš, ale že zachraňuješ, uzdravuješ, žehnáš, oslobodzuješ. Ďakujeme Ti za víťazstvo z Golgoty. Požehnaj našu sestru a buď s ňou. Požehnaj nás všetkých a buď s nami všetkými. Ďakujeme Ti za to v Ježišovom svätom mene. Halelujah. Amen.